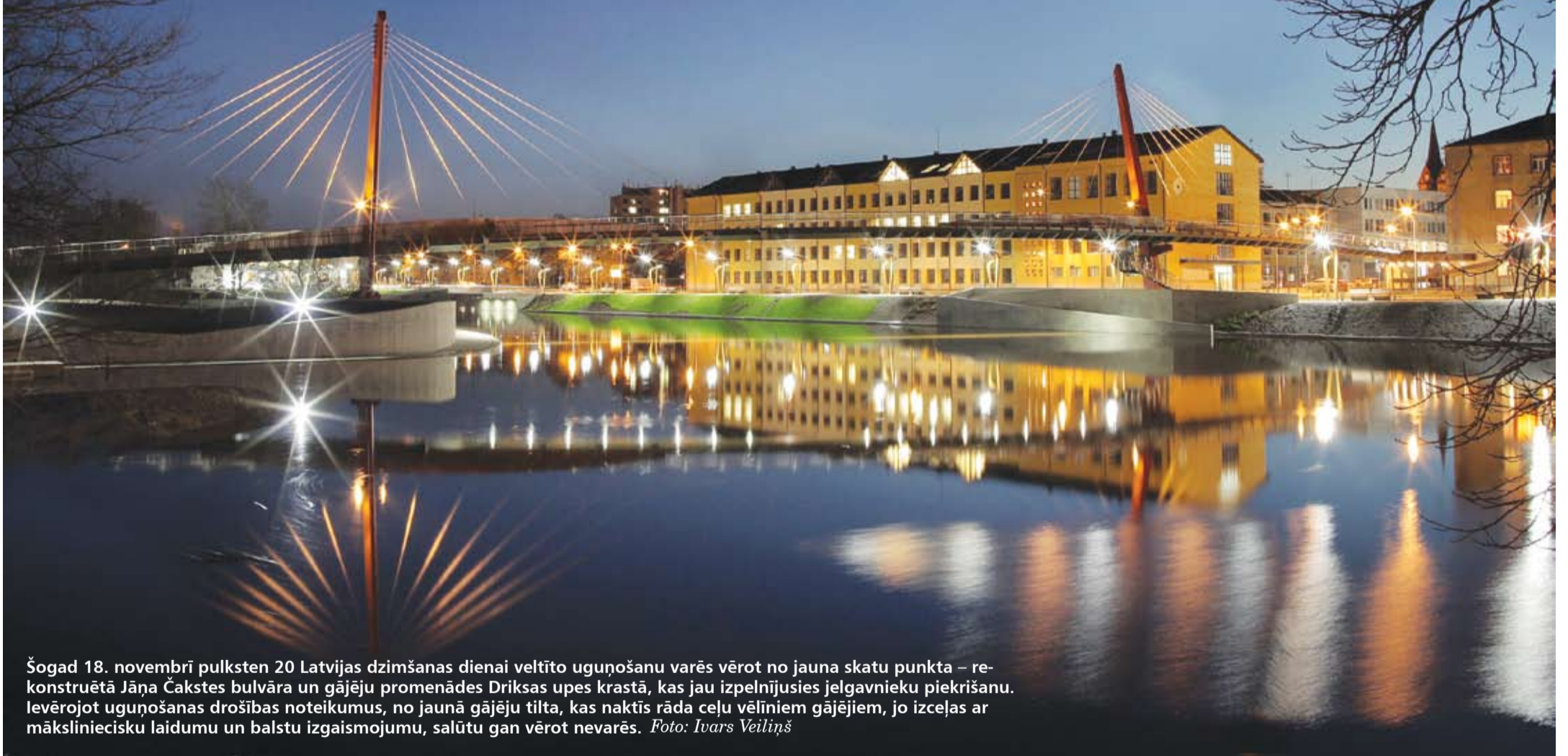

Čakstes bulvāris – Jelgavas jaunā seja

Šogad 18. novembrī pulksten 20 Latvijas dzimšanas dienai veltīto uguņošanu varēs vērot no jauna skatu punkta – rekonstruētā Jāņa Čakstes bulvāra un gājēju promenādes Driksas upes krastā, kas jau izpelnījies jelgavnieku piekrišanu. Ieviešot uguņošanas drošības noteikumus, no jaunā gājēju tilta, kas naktīs rāda ceļu vēliniem gājējiem, jo izceļas ar māksliniecisku laidumu un balstu izgaismojumu, salūtu gan vērot nevarēs. Foto: Ivars Veiliņš

■ Ilze Knusle-Jankevica

Šo ceturtdien satiksmei atklāj rekonstruēto Čakstes bulvāri. Nu šī Jelgavas daļa ar jaunizveidoto gājēju promenādi gar Driksas upi pārtapsi par unikālu rekreācijas zonu, kur realizēta virkne radošu un netipisku ideju.

Līdz ar to arī satiksmes organizācijā notikušas būtiskas izmaiņas – Čakstes bulvārī autovadītājiem maksimālais atļautais braukšanas ātrums ir 30 kilometri stundā, turklāt šajā posmā ir izvietoti vairāki ātrumvaļņi.

Pašvaldības aģentūras «Pilsēt-saimniecība» direktors Andrejs Baļčūns norāda, ka, plānojot Čakstes bulvāra rekonstrukciju, pilsētā gribējies izveidot ko īpašu un neparastu, kas patiktu gan vietējiem

iedzīvotājiem, gan pilsētas viesiem. «Uz ūdeni vērsta piekrastes zona pilsētas centrā Latvijas apstākļos ir uzskatāma par unikālu situāciju, tikai dažām pilsētām tāda ir, bet ne visur – labiekārtota un pieejama. Un Lielupes krastā iekārtotā pludmale jau ir izpelnījies cilvēku atsaucību, liecinot par pieprasījumu pēc plašāka labiekārtojuma un pieejamības ūdenim,» tā A. Baļčūns.

Driksas krastmalas labiekārtojumā ir vairāki jauninājumi: mo-

litāta betonā izbūvēta divu līmeņu promenāde, modernas kortena tērauda karkasa ielu apgaismojuma konsoles, individuāli projektēti vides elementi, Latvijā garākais gājēju un velosipēdistu tilts, uz kura ir arī soliņi. Tāpat izbūvēta laivu pietātnē, skatu laukumi, no kuriem šļācas strūklaka, un pārdomāti apstādījumi.

Čakstes bulvāra rekonstrukcija un Driksas krastmalas labiekārtošana tika realizēta, istenojot projektu «Ielu infrastruktūras attīstība un Driksas upes krastmalas sakārtošana». Tas bijis izaicinājums ne tikai pilsētai, bet arī būvniekiem un projektētājiem – visiem, kas pie tā strādājuši. «Šis projekts ir ļoti interesants un arī sarežģīts. Man

tas bija izaicinājums – būvējot nācās ņemt vērā daudzus tehniskus un arhitektūras noteiktus aspektus vienlaicīgi, jo teritorija ir plaša un projektā tiek realizēti dažāda veida darbi. Piemēram, projekts paredz vairāku tiltu izbūvi, sākot ar vienkāršu konstrukciju tiltiem un noslēdzot ar komplicēto Mītavas gājēju tiltu,» vērtē ģenerāluzņēmēja SIA «Tilts» atbildīgais darbu vadītājs Artjoms Gridņevs. Arī arhitekti ir gandarīti par rezultātu. «Čakstes bulvāra projektu apmēram trīs mēnešu laikā izstrādājām četru piecu cilvēku komanda. Protams, tas bija izaicinājums, tomēr darbietilpīgākā bija autoruzraudzība, jo paši arī rūpīgi sekojām līdzī, lai visas detaļas saglabātu savu individuālo raksturu

un kvalitāti. Šo to nācās vairākas reizes pārtaisīt, tomēr ar rezultātu esam apmierināti,» tā SIA «Arhitektu kompānija «Ivara Šļivkas birojs»» arhitekts Ivars Šļivka. Savukārt «Pilsēt-saimniecība» gandarīta par to, ka šo objektu realizējuši tieši Latvijas uzņēmēji, tādējādi apliecinot savas profesionālās prasmes. Projekta kopējās izmaksas ir 6,47 miljoni latu.

Jāatgādina, ka būvdarbi objektā sākās pagājušā gada jūlijā un notika paralēli SIA «Jelgavas ūdens» īstenojamam ūdenssaimniecības attīstības projektam. Pēc gada un četriem mēnešiem objekts ir pabeigts un nodots ekspluatācijā. Objekta kopējā zemesgabala platība ir 54 016 kvadrātmetri, apbūves laukums

– apmēram 25 000 kvadrātmetri, bet ceļi un laukumi aizņem 18 338 kvadrātmetrus.

Būvdarbu ģenerāluzņēmējs ir SIA «3C». Tiltu un promenādes arhitektūru izstrādāja SIA «Arhitektu kompānija «Ivara Šļivkas birojs»», bet tiltu un krastu nostiprinājuma konstrukcijas – SIA «Projekts 3». Rekonstrukcijas darbu būvuzraudzību veica akciju sabiedrība «Ceļu inženieri», bet autoruzraudzību – projekta autori. No pašvaldības puses būvniecības procesu vadīja «Pilsēt-saimniecība».

Jāpiebilst, ka laika gaitā pārmaiņas piedzīvos arī Čakstes bulvāris otrpus Driksas tiltam virzienā uz tirgu.

Turpinājums 4.lpp. ▶

Valsts svētkos pilsētas sabiedriskais transports – bez maksas; maršrutos izmaiņas

■ Sintija Čepanone

Arī šogad 18. novembrī pilsētas autobusus varēs braukt bez maksas – šī tradīcija mūsu pilsētā ir jau desmito gadu, lai jelgavniekiem nodrošinātu iespēju piedalīties Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svētku pasākumos.

Šādu lēmumu domes sēdē pieņēma domes deputāti, paredzot, ka izdevumi, kas radušies SIA «Jelgavas

Autobusu parks», tiks apmaksāti no pašvaldības budžeta. Pērn tas izmaksāja 4563 latus.

Šogad 18. novembris iekrīt svētdienā, līdz ar to arī nākamā diena, 19. novembris, ir valstī noteikta oficiāla brīvdiena, un autobusi kursēs saskaņā ar brīvdienu grafiku.

Taču jāņem vērā, ka papildu transporta satiksmes ierobežojumi noteikti 18. novembrī svētku uguņošanas laikā. No pulksten 19.45 līdz 20.30 tiks ierobežota transporta,

tostarp satiksmes autobusu, kustība pa Lielo ielu posmā no Pasta ielas līdz pat Rīgas ielas krustojumam ar Kalnciema ceļu.

Saistībā ar slēgto ielu posmu Jelgavas pilsētas nozīmes maršrutos tiks slēgti un saīsināti vairāki reisi. Tā 1. maršruta reiss Viesturu stacijas–Ozolnieki ar izbraukšanas laiku pulksten 19.46 no Viesturu stacijas

kursēs līdz autobusu pieturai «Mātera iela» Lielajā ielā, savukārt reiss Ozolnieki–Centrs pulksten 20.29 no Ozolniekiem netiks izpildīts.

5. maršrutā nekursēs reisi pulksten 20 un 20.20 no Bērzu kapiem; no Blukām reiss pulksten 19.45 kursēs līdz pieturai «Banka», bet pulksten 20.35 no Blukām nekursēs.

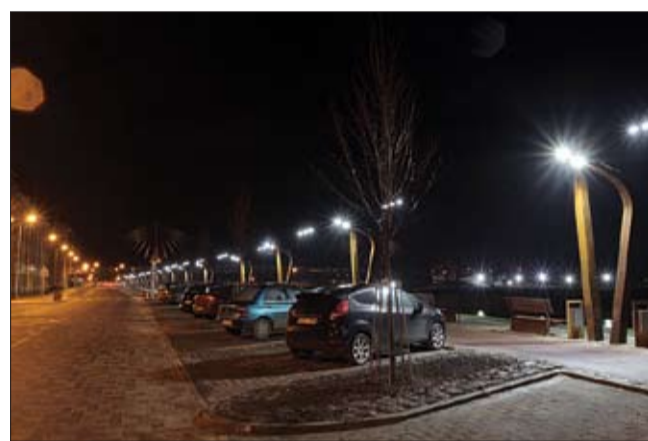
Savukārt 9. maršrutā nekursēs

reiss pulksten 19.26 no Kastaņu ielas un no Ānes pulksten 19.58. Bet 14.A maršrutā nekursēs reiss no RAF dzīvojamā masīva pulksten 19.41 un no Atpūtas reiss pulksten 20.10 Atpūta–Banka.

Reģionālie starppilsētu maršruta autobusi tiks novirzīti pa apvedceļiem. JAP pasažieriem atvainojas par sagādātajām neērtībām.

Čakstes bulvāris – Jelgavas jaunā seja

Netālu no gājēju tilta vītņveida kāpnēm uz ietves atradīsies skulptūra «Klīstošais students». Ūdens un apgaismojums vietai jau nodrošināts, un plānots, ka skulptūra varētu tikt uzstādīta līdz Pilsētas svētkiem. «Projektā mēs bijām rezervējuši vairākas vietas mākslas objektiem, bet līdzekļu trūkuma dēļ no šīm iecerēm nācās atteikties, tāpēc prieks, ka vismaz kāda ideja tiks īstenota,» norāda arhitekts Ivars Šļivka. Piemēram, bulvāra un Lielās ielas krustojumā pretī ēkai, kur agrāk atradās «Swedbank» filiāle, bija iecerēts izvietot skulptūru ar devīzi «Garkājainais alnis», savukārt pie LLU sporta nama – kādu dinamiskāku, ar sportu saistītu skulptūru.

Projekta īstenošanas laikā viskarstākās diskusijas bija par promenādes laternām. Visbeidzot tika izvēlētas individuāli projektētas apgaismojuma konsoles. «Gribējās kaut ko ne tik tradicionālu, jo pati šī vieta ir īpaša – viens no potenciālajiem pilsētas publiskajiem centriem,» ieceri skaidro arhitekts Ivars Šļivka. Kopumā Čakstes bulvārī ir 25 laternas ar piecām spuldzēm katrā. To formu noteica laternu funkcija – apgaismot divu līmeņu gājēju ietves. Jau izskanējuši komentāri par to, ka laternu stabi krāso apģērbu. I.Šļivka skaidro, ka konsoles ir izgatavotas no kortena tērauda, kurš nav jāapstrādā un ar laiku veido dabīgu rūsas aizsargkārtu. Kad rūšēšanas process būs beidzies – arhitekts lēš, ka tas varētu ilgt līdz vasarai –, laternas varēs apstrādāt ar īpašu eļļu un rūsa vairs nesmērēs. «Šis materiāls ir kļuvis populārs daudzviet pasaulē, jo tam piemīt sava estētika un tas nav jākopj. Latvijā ir vēl tikai viens objekts, kurā izmantots šis materiāls, – «Latvenergo» apakšstacijas ēkas fasāde Rīgā, Tērbatas un Bruņinieku ielas krustojumā,» tā viņš.

Čakstes bulvārī izveidotas divas dzeramā ūdens ņemšanas vietas. Tiesa, krāni tiks uzlikti pavasarī.

Arī soliņi, velosipēdu novietnes un atkritumu urnas ir autordizains, kas radīts, ņemot vērā vietas īpašo auru un potenciālo lomu pilsētvīdē. «Nu, nevarējām paņemt soliņus no kataloga, kādu ir pilna pasaule!» tā arhitekts Ivars Šļivka. Viņš skaidro, ka, projektējot Čakstes bulvārī, galvenā koncepcija bija izmantot dabiskos materiālus – koku, akmeni, betonu, nerūsējošu tēraudu. Jāpiebilst, ka soliņi ir izgatavoti no tāda paša materiāla kā laternas – kortena tērauda, kas dabīgā procesā apmēram gada laikā norūsēs un uz tā izveidosies aizsargkārtiņa. Domājot par to, lai cilvēki rūšēšanas laikā nenosmērētu apģērbu, virsma, pie kuras pieskaras kājas, jau ir apstrādāta ar speciālu eļļu. «Arī citur Eiropā šo laikmetīgo un jauno materiālu pielieto soliņiem, pat sēdvirsām,» norāda arhitekts.

Augšējā gājēju promenādē izveidoti divi skatu laukumi, kuri vienlaikus ir arī strūklaka – siltajā gada periodā no pārkarēm šļāksies ūdens, un tas atgādinās ūdenskritumu, kaut gan sākotnēji bija plānots, ka strūklaka atradīsies Driksas upes vidū. Viena strūklaka atrodas starp Lielo ielu un gājēju tiltu, bet otra – starp gājēju tiltu un baseinu. Katrā no tām 15 ūdens strūklakas veidos apmēram trīs metrus augstu ūdenskritumu. Jāpiebilst, ka abi skatu laukumi veidoti tā, lai uz tiem varētu izvietot arī dažādus paviljonus, kioskus.

S veida formas gājēju un velosipēdistu tilts, kas iekārtas vantīs un izliekts trīs dimensijās, ir Baltijā unikāls. Lai rastu tiltam nosaukumu, pašvaldība rīkoja aptauju. Jelgavnieki bija iesūtījuši 130 priekšlikumus, bet interneta balsojumam tika izvirzīti desmit populārākie. Vislielāko atbalstu guva nosaukums Mītavas tilts. Tas izgatavots no metāla, ar dēļu grīdas segumu, kurā iemontētas lampiņas, un soliņiem. «Tas bija ļoti sarežģīts darbs, jo katram soliņam ir 1200 atsevišķu detaļu,» norāda būvdarbu vadītājs Artjoms Gridņevs. Tā kā Mītavas tilts savieno pilsētas centru ar Pasta salu, tad pēc Pasta salas sakārtošanas tas varētu kļūt par jelgavnieku iecienītāko brīvdienu maršrutu. Mītavas tilta būvniecībai bija nepieciešami 800 000 latu.

Tilta laiduma garums: 152 metri (ar betonēto pagarinājumu pilsētas pusē – 199,6 metri)
Platums: 3,5 metri
Vanšu skaits: 28
Pilonu augstums: 22 un 24 metri
Tērauda elementu skaits: 3850
Laidums: septiņi 19 – 24 metrus gari bloki

Čakstes bulvārī – gan uz ielas braucamās daļas, gan gājēju ietves – izmantots jauns, tepat Jelgavā tapis Mītavas bruģis. To ražo SIA «Ceļu būvniecības sabiedrība «lgate»». Mītavas bruģakmens tiek ražots vairākās krāsās – zilā, baltā, pelēkā un zilganpelēkā – un ir īpašs ar savu formu un tekstūru: bruģa malas ir nedaudz viļņainas, un tas ir speciāli apstrādāts, lai samazinātu iespēju gājējiem paslidēt slāpā un slidenā laikā. Arhitekts Ivars Šļivka piebilst, ka gan uz ietvēm, gan pandusa, gan tiltu margām ievēroti vides pieejamības risinājumi, lai arī cilvēkiem ar īpašām vajadzībām te būtu ērti un droši pārvietoties.

Vertikālie stieņi pie promenādes betona sienas paredzēti, lai vasarā pie tiem piestiprinātu režģi vītenaugiem, kas monolīto un smagnējo konstrukciju padarīs krāšņāku.

Gājēju promenāde ir izveidota divos līmeņos. Apakšējais iet gar pašu upes malu, un jelgavnieki bažijas, ka, ceļoties ūdens līmenim upē, tas applūst. «Šī promenāde projektēta tā, lai vasarā varētu tikt tuvāk ūdenim,» skaidro «Pilsētsaimniecības» vecākā projektu vadītāja Daina Done, piebilstot, ka promenādes pamata elementi ir apstrādāti ar silikāta piedevām, lai padarītu tos noturīgus pret mitrumu. Turklāt laikā, kad ūdens līmenis ir augstāks, pastaigām var izmantot augšējo celiņu. D.Done piebilst, ka nākotnē plānots gājēju ietvi izveidot arī gar Pilsētas ielu, lai pastaigu cienītāji varētu aiziet līdz pat Jelgavas pilij.

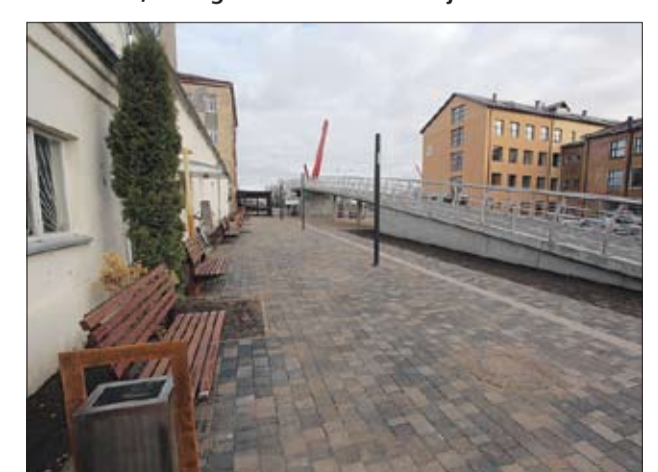
Nemot vērā, ka Čakstes bulvāris pēc rekonstrukcijas kļuvis par gājēju zonu, transporta satiksmi tajā noteikts ātruma ierobežojums – 30 kilometri stundā – un izvietoti vairāki ātruma ierobežotāji. Promenāde ir vieta, kas nenoliedzami pulcēs daudz gājēju, tāpat tur ir vairāki sabiedriski objekti – Tehniskā fakultāte, baseins, Trīsvienības baznīcas tornis –, pie kuriem ir intensīva gājēju plūsma.

Veco tiltiņu pār kanālu, kas savieno Driksu un Lielupi, nomainījis loku tilts, kas paredzēts automašīnu nokļūšanai uz Pasta salu. Pasta salas tilta rekonstrukcija izmaksāja 217 000 latu. Pārejot pāri tiltam un nokļūstot Pasta salā, nācējus sagaida uz pontoniem izbūvēta laivu piestātne, kuru varēs izmantot laivotāji. Līdzās tai atradīsies divos līmeņos izvietota kafējnīca.

Visvienkāršākais ir ziemā demontējams 55 metrus garais gājēju pontonu tilts, kas atrodas ūdenī zem Driksas tilta un savieno abas Čakstes bulvāra puses. Tā elementi izgatavoti no tērauda pontoniem ar koka apdari – tilta izbūve izmaksāja 45 577 latu. Uznākot salam, pontonu tilts tiks nogādāts Driksas otrā krastā un piestiprināts pie atsaitēm salīnās ielokā, kur to mazāk skars ledus iešana pavasarī. Savukārt, iestājoties siltākam laikam, tas atgriezīsies Driksas kreisajā krastā.

Gājēju tilts izveidots kā Driksas gājēju ielas pagarinājums un ir pieejams gan gājējiem, gan velosipēdistiem, gan cilvēkiem ar kustību traucējumiem, gan vecākiem ar bērnu ratiņiem.

Foto: Ivars Veilīņš

Jelgava ar jums lepojas!

Valsts svētku priekšvakarā, 17. novembrī, pieņemšanā pie Jelgavas pilsētas domes priekšsēdētāja Andra Rāviņa tiks pasniegti pilsētas augstākie apbalvojumi – «Goda zīme» un «Goda raksts». Šajā reizē tos saņems deviņi cilvēki – Lilita Ozola, Juris Silis, Brigita Buividaite, Vija Anita Rudapa, Ligita Ziemele, Aina Tāluma, Sandra Blūmane, Ainars Tamisārs un Andris Rūmītis.

«Gandarījums, ka nesen iespiedām grāmatas Jelgavai»

SIA «Jelgavas tipogrāfija» valdes priekšsēdētājs Juris Silis; Goda zīme piešķirta par ieguldījumu uzņēmējdarbībā un tautsaimniecības attīstībā:

«Pirms 16 gadiem es un mani kolēģi sākam atjaunot grūtībās nonākušo pašvaldības uzņēmumu «Jelgavas tipogrāfija». Esam spējuši ne tikai saglabāt uzņēmumu, bet arī attīstīt tā, lai mūs pazītu Eiropā. Darbu vienmēr veicam ar lielu atbildību. Uzņēmējdarbība nav tikai peļņas gūšana. Tās ir arī rūpes par vidi, kurā mēs atrodamies, pašvaldību, valsti un sabiedrību. Ilgtermiņā šādu attieksmi ir novērtējuši gan mūsu darbinieki, gan arī klienti, gan institūcijas, ar kurām strādājam. Tas varētu būt viens no iemesliem, kāpēc esam

novērtēti ar pilsētas augstāko apbalvojumu. Jelgavas tipogrāfija iespēju robežās atbalsta gan kultūras un izglītības, gan sporta, gan arī citus pasākumus. Taču svarīgākais ir tas, ka mēs esam un spējam nodrošināt ar darbu vairāk nekā 100 cilvēku, ka ražojam konkurētspējīgu produkciju, nesot Jelgavas vārdu Latvijā un ārpus tās. Mēs lepojamies par to, ka salīdzinoši nesen iespiedām grāmatas Jelgavai: «Jelgavas gleznotājs Uldis Roga», «Senā Jelgava», «Gederts Eliass», «Versija par Jelgavas Svētās Trīsvienības baznīcu». Apbalvojums ir ārkārtīgi augsts novērtējums mūsu darbam, tāpēc gribu teikt, ka tas pienākas visiem darbiniekiem. Uzņēmējdarbībā ļoti svarīga ir iedvesma un pārliecība par savām spējām – to arī mums visiem novēlu!»

«Gribu, lai katrs audzēknis dzīvē paņem līdzī daļu no Jelgavas»

Jelgavas Amatu vidusskolas skolotāja Aina Tāluma; Goda raksts piešķirts par lokālpatriotisma veicināšanu Jelgavā:

«Paldies par tik augstu darba novērtējumu! Uzskatu – lai veicinātu lokālpatriotismu, pašam ir jābūt lepnam par pilsētu, kurā dzīvo un strādā. Droši varu apgalvot, ka es esmu un audzinu šo lepnumu arī jaunajā paaudzē Jelgavas Amatu vidusskolā. Tas ir mans kā pedagoga

uzdevums. Patiesi priecājos, ka man kopā ar audzēkņiem bija tā iespēja vēstures faktos meklēt, kāds ēdiens piestāvētu Jelgavai, un izstrādāt Jelgavas īpašo ēdienu receptūru, ko jelgavnieki un pilsētas viesi var nobaudīt pilsētas ēdināšanas uzņēmumos. Jāteic, ka mēs ne tikai radījām receptūru, bet arī skolā jaunaigiem to mācām, lai katrs, aizejot dzīvē, paņemtu līdzī daļu no Jelgavas.»

«Arī Jelgavas jaunajā piena rūpnīcā ir mani audzēkņi»

LLU Pārtikas tehnoloģijas fakultātes docente Lilita Ozola; Goda zīme piešķirta par mūža ieguldījumu piena rūpniecības nozares attīstībā:

«Esmu apjukusi, uzzinot par apbalvojumu, jo aktīvās darba gaitas beidzu jau 2006. gadā, taču universitātē sāku strādāt 1961. gadā. Goda zīme ir nozīmīga pateicība par paveikto. Šodien ir maz piena nozares uzņēmumu, kuros neestrādā mani bijušie audzēkņi, un es ar to lepojos. Arī Jelgavas jaunajā «Latvijas piena» rūpnīcā ir tādi – Sanita Kļavkalne, Armands Lūsis, kura bakalaura darbs

bija pēdējais, ko vadīju, pirms izlēmu doties pensijā. Tomēr mans lielākais apbalvojums ir tad, ja bijušie audzēkņi mani atceras, uzraksta, piezvana... Es biju stingra pasniedzēja, taču parasti tādi studentiem vislabāk paliek atmiņā. Atceros studentu, kurš kavēja lekcijas, darbu termiņus... Viņam smagi gāja – nevarēja aizstāvēt praksi, vairākas reizes brauca uz uzņēmumu, lai noskaidrotu nepieciešamo, un tur par viņu smējās, ka Ozola atkal nav mierā! Taču izlaidumā viņš atnāca ar rozēm un teica: «Paldies par mācību visai dzīvei, es pats sev apriebos!»»

«Mēs visi kļūstam lepnāki par pilsētu»

SIA «Viktorija B» vadītāja Sandra Blūmane; Goda raksts piešķirts par lokālpatriotisma veicināšanu Jelgavā:

«Man jau šķiet, ka daudzi šodien cenšas Jelgavas labā, tāpēc ir grūti pateikt, kurš balvu būtu pelnījis vairāk, kurš mazāk. Gribas teikt, ka beidzot jelgavniekos modies jelgavnieks! Pilsēta attīstās, tiek sakārtota, top jauni objekti, un tas ceļ mūsu visu pašapziņu, mēs kļūstam lepnāki par savu pilsētu. Ikdienā rodas sajūta, ka mēs arvien vairāk cienām apkārtni, kurā dzīvojam, nemetam papirus kur pagadās, vairāk uzslavējam pilsētā paveiktos darbus, apmeklējam pasākumus un tik daudz nečīkstam: te jau nav ko darīt, nav kur iet... Nenoliegšu, arī es esmu sarosījies, jo īpaši, lai strādātu komandā ar pašvaldību un citiem pilsētas uzņēmējiem. Agrāk strādājām tikai katrs par sevi, bet šodien, kaut arī esam konkurenti, tomēr esam vienoti kopīga mērķa vārdā. Tas attiecināms uz Jelgavas īpašajiem ēdieniem. Man ir prieks, ka pilsēta nāca ar šādu ierosinājumu un pieaicināja mūs – uzņēmējus. Tas nozīmē, ka pilsēta domā arī par mums. Paldies manai brīnišķīgajai komandai – viena jau es neesmu raceja.»

«Galvenais ir kvalitatīvi paveikts darbs»

SIA «Mītavas elektrā» valdes priekšsēdētāja Brigita Buividaite; Goda raksts piešķirts par jaunu darbvietu radīšanu un saglabāšanu:

«Vienmēr ar lielu pacilājumu skatos uz to, kas notiek pilsētā, kā tā attīstās, un priecājos par to, ka arī «Mītavas elektrā» ir devusi savu pienesumu. Mēs ar prieku darām savu darbu, cenšamies ieviest inovācijas, uzlabot vecās sistēmas. Tiesa, tas nebūtu iespējams bez pilsētā realizētajiem Eiropas projektiem.

Tikai pateicoties jauniem projektiem, sezonā darbu varam nodrošināt 50–60 cilvēkiem. Man ir svarīgi, lai darbs vienmēr tiek paveikts kvalitatīvi. Nerēķinu darba stundas, arī darbiniekiem cenšos mācīt, ka galvenais nav ievilkēt ķeksīti – esmu nostrādājusi astoņas stundas –, bet kvalitatīvi paveikts darbs. Jebkura atzinība uzliek papildu pienākumus, lai to attaisnotu nākotnē. Šis Goda raksts būs stimuls ne tikai man, bet visiem darbiniekiem arī turpmāk apzinīgi strādāt.»

«Vēl šodien satieku uz ielas māmiņas, kas saka paldies»

SIA «Jelgavas poliklinika» ambulatorās aprūpes māsa Vija Anita Rudapa; Goda raksts piešķirts par mūža ieguldījumu medicīnas aprūpē:

«Nākamgad 1. aprīlī būs 50 gadi, ko esmu veltījusi medicīnai. Neko pārdabisku jau neesmu paveikusi, tikai ar sirdi un dvēseli darīju un joprojām daru savu darbu, kaut arī esmu pensijā. Uzskatu, ka labāk ir strādāt, citādi, sēžot bezdarbībā, pielīp visādas kaites. Visjaukākie man šķiet tie desmit gadi, kurus nostrādāju

par vecmāti Jelgavas slimnīcas Dzemdību nodaļā, pasaulē sagaidot mazos jelgavniekus. Toreiz dienā pat pa astoņiem mazuļiem dzima! Vēl šodien satieku uz ielas māmiņas, arī pašus bērnus, kas saka man paldies. Tas bija mans pirmais darbs, kas lika no Ziemeļvidzemes pārcelties uz Jelgavu, jo šeit trūka vecmāšu. Nu esmu īsta jelgavniece un ļoti lepojos ar pilsētu, kurā dzīvoju, kas nepārtraukti attīstās, mainās tikai uz labu. Paldies par to, ka mans darbs tik augstu novērtēts!»

«Mana pārliecība – mums ir jāciens tas, ko mūsu senči radījuši»

Jelgavas Amatu vidusskolas skolotāja Ligita Ziemele; Goda raksts piešķirts par lokālpatriotisma veicināšanu Jelgavā:

«Es sevi uzskatu par Jelgavas un Latvijas patrioti. Vienmēr ģimenē godā turam latviskās tradīcijas. Mani bērni, kaut arī daudz ceļo, uzskata, ka šī ir labākā vieta, kur dzīvot, un viņi negrasās braukt prom. Saviem audzēkņiem mācu, ka jāizvēlas Latvijā audzēti, ražoti produkti, jāgodā latviešu tradīcijas. Mana pārliecība – mums ir jāciens tas, ko mūsu senči radījuši. Tieši tāpēc savās nodarbībās

audzēkņiem daudz stāstu par latviešu ēdieniem. Tie neaprobežojas tikai ar pelējumiem zirņiem un speķi – mēs esam daudz bagātāki. Ļoti atzinīgi novērtēju Jelgavas īpašo ēdienu izveidi, kurā man kopā ar saviem audzēkņiem, pašvaldību un uzņēmējiem bija iespēja līdzdarboties. Gribas ticēt, ka šis projekts arī audzēkņos radīja lielāku lepnumu par savu pilsētu. Mēs darba procesā daudz pētījām vēsturi, saistot to ar mūsdienām. Jā, daži smīkņāja par to, taču šodien cilvēki zvana un jautā: «Kur var nobaudīt Jelgavas īpašos ēdienus?»»

«Goda raksts man ir avansā»

SIA «Pilsētas klubs» īpašnieks Ainars Tamisārs; Goda raksts piešķirts par lokālpatriotisma veicināšanu Jelgavā:

«Katram cilvēkam ir jāzūst piederība savai pilsētai, ja reiz viņš šeit dzīvo. Es Jelgavā dzīvoju jau 42 gadus, strādāju, un pašam šķiet, ka daru to labi. Esmu lepns, ka darbojos Jelgavā. Tiesa, manuprāt, tik augstu apbalvojumu pelnījuši cilvēki, kas ir par mani 20, 30 gadus vecāki un daudz vairāk sasnieguši. Uzskatu, ka man Goda raksts piešķirts

avansā, jo ir sajūta, ka vēl daudz darāmā – esmu tikai sākumposmā. Idejas gaisā virno, tās tikai jānoķer un jāsteno. Pielauju, ka lokālpatriotismu es veicinu, darbojoties futbola klubā «Jelgava» – līdzī jušana savējiem sportistiem ir viens no izplatītākajiem veidiem, kā vairo savu patriotismu pret pilsētu. To vairo arī mana darbošanās privātajā biznesā, iesaistoties Jelgavas īpašo ēdienu popularizēšanā, piedāvājot tos «Tami-Tami». Paldies par mana darba novērtējumu!»

«Acīmredzot esmu izdarījis pareizu izvēli»

Ģimenes restorāna «Hercogs» šefpavārs Andris Rūmītis; Goda raksts piešķirts par lokālpatriotisma veicināšanu Jelgavā:

«Ne reizi vien esmu uzdevis sev jautājumu, vai daru pareizi, vai tiešām nevajadzēja sākt biznesu citur? Taču, ja pēc trim gadiem es vēl esmu šeit un kā dobelnieks saņemu Jelgavas pilsētas augstāko apbalvojumu, acīmredzot esmu izdarījis pareizu izvēli. Jebkurš labs vārds kaut ko nozīmē un dod stimulu strādāt tālāk. Viens no maniem uzdevumiem, pirms trim gadiem – krīzes laikā – uzsākot biznesu, bija ieviest jelgavniekos un savos darbiniekos ticību, ka ir jāpaliek pilsētā un Latvijā, nevis jādodas strādāt uz ārzemēm. Jā, sākām smagi, bet paldies darbiniekiem, kuri man noticeja un ir kopā ar mani no pirmās dienas. Tāpēc balvu ir pelnījusi visa mana komanda. Ar gandarijumu varu atzīmēt, ka pēc bistro un restorāna rekonstrukcijas darbinieku skaits ir uz pusi palielinājies. Paldies pašvaldībai, kas iesaistīja uzņēmumus Jelgavas īpašo ēdienu gatavošanā. «Hercoga bura», «Šarlotes skūpstis» šobrīd ir topa ēdieni, ko nobaudīt brauc arī rīdzinieki.»

Latvijai - 94
Būsim vīroti, stipri un gaiši
savās domās par mūsu Latviju!

15. un 16. novembris

Pilkt. 19.00 KONCERTS „Brīvās Latvijas dziesmas”.

Programmā pirmās Latvijas brīvvalsts laika dziesmas, kurās dzima Brīvība, Sapņi, Milestība. Piedalās: I. Pētersons, L. Šomase, A. Ērglis, I. Fomins, D. Skutelis, A. Auzāns, I. Sutugova, A. Stafecka, A. Andrejeva, M. K. Kalniņš, „Tirkizband” un instrumentālā grupa I. Makstnieka vadībā. Biļetes: Ls 10.00, 9.00, 8.00, 7.00, 6.00. (k/n Lielajā zālē).

18. novembris

LATVIJAS REPUBLIKAS PROKLAMĒŠANAS 94. GADADIENA

Pilkt. 14.00 SVĒTKU KONCERTS „Lūgšana par Latviju”. Piedalās Jelgavas kori un mūziķi. Programmā latviešu komponistu sakrālā mūzika: Garūta, Vītols, Pavasars u.c. leēja bez maksas. (Sv. Annas baznīcā).

Pilkt. 16.30 ZIEDU NOLIKŠANA pie J. Čakstes pieminekļa.

Pilkt. 17.00 SVEČĪŠU AIZDEGŠANA Hercoga Jēkaba laukumā, skolu jauniešu veidotās sveču kompozīcijas „Latvija uguns zīmēs”.

Pilkt. 20.00 SVĒTKU UGUŅOŠANA (no Pasta salas).

21. novembris

JELGAVAS ATBRĪVOŠANAS NO BERMONTA KARSPĒKA 93. GADADIENA

Pilkt. 16.00 ZIEDU NOLIKŠANA pie pieminekļa Jelgavas atbrīvotājiem Meža kapos (Bauskas ielā 12).

Jelgava
pilsēta izaugsmei!

KULTŪRA®